

Ještě k výzvě „Za novou Prahu“

Author: Robin Hanus | Published: 07.02.2011

Na druhé straně ani reakci Jana Kasla z 24. 1. nelze označit za autoritativní odmítnutí autorčiných názorů. Chápu to jako jejich korekci a jako připomenutí okolností vzniku iniciativy, ovlivněných dramatickostí a překotností událostí spojených s volbou a ustavením nové pražské politické reprezentace.

K vlastnímu textu iniciativy bych si dovolil několik poznámek. Přestože její text hodnotí negativně především proces pořizování územního plánu, vypisování developerských i architektonických soutěží a zejména rozhodování o změnách ve využití velkých rozvojových území, a to poukazem že „mnohá rozhodnutí se nikdo ani nepokusil obhájit natož srozumitelně vysvětlit“, zároveň navozuje mezi řádky dojem, že pro další rozvoj nemá Praha připravenou koncepci. Tuto myšlenku dále v citovaném článku rozvíjí Jan Kasl, který hodnotí Útvar rozvoje města jako projektanta územního plánu a garanta koncepce rozporně takto: „ÚRM je dnes v pozici administrátora záměrů, nikoli garanta koncepce.“

Rád bych zdůraznil, že názor o chybějící koncepci rozvoje Prahy rozhodně, a to nikoli sám, nesdílím. Problémem však není to, zda Praha koncepci rozvoje má, či nemá, ale jak jsou, nebo spíše nejsou tyto informace mezi odbornou veřejností a politiky rozšířeny.

Problém informovanosti

Praha koncepci rozvoje rozhodně má a je možné se s ní seznámit v dokumentech, které předcházejí zpracování územního plánu. Jsou to zejména Zásady územního rozvoje a Strategický plán Prahy, které jsou veřejně přístupné na magistrátním serveru. Ukazuje se ale, že pouhá prezentace informací na webu není pro uvedenou cílovou skupinu adekvátním způsobem informování a zejména není dostatečnou pobídkou k aktivní spoluúčasti na jejich hodnocení a tvorbě. Je to však vina Útvaru rozvoje hlavního města Prahy? Tento jev nedobré informovanosti výstižně ilustruje skutečnost, že např. projekt Pražského okruhu byl několik let veřejně - a velmi nákladně - vystaven v informačním středisku odboru dopravy Magistrátu HMP v Řásnovce včetně velmi důkladných vizualizací a animací za přítomnosti odborné obsluhy (výstava později přesídlila do Škodova paláce). Tato výstava ale měla zcela mizivou návštěvnost. O to bolestněji dnes vyznívá velmi masivní kritika tohoto projektu včetně soudních pří, které paralyzují ohromné penzum odborně zpracované dokumentace a brání jeho realizaci.

Na řadě je politika

Plyne z toho poučení, že s informacemi je nutné pracovat jiným stylem než dosud. Územní plán má ale svá

pravidla a mají ho i zmíněné dokumenty. Ty také mají svůj jazyk, jazyk přizpůsobený dikci zákona, který zřejmě laikovi nemůže podat názornou a úplnou informaci. Informuje především o navrhovaných změnách v území, nikoli o tom, co je a co na to navazuje ani co bude v daleké budoucnosti, to bývá uvedeno v odůvodnění. Závazná část např. v Zásadách územního rozvoje zobrazuje komunikace pouze jako „žížaly“ nových linií a ne celou trasu apod. Rozumím proto iniciativě Za novou Prahu tak, že by hlavně uvítala diskusi nad koncepčními vizemi, nad srozumitelně podanými studiemi sahajícími do vzdálenější budoucnosti než je platnost územního plánu, zobrazujícími všechny souvislosti a sloužícími jako podklad pro jeho zpracování. Tyto vize by se staly předmětem workshopů a odborných konferencí s mezinárodní účastí a zejména účastí politiků, kteří by měli být „v obraze“. Já říkám, proč ne? A dodávám, že se kromě odborné veřejnosti a politiků nesmí zapomínat ani na veřejnost obecnou. K otázce, jak by měla vypadat instituce, která by toto vše měla zajišťovat, mohu říci, že Útvar rozvoje hlavního města Prahy je pro takovou věc dostatečně personálně vybaven. Ostatní je věcí jeho pravomocí a statutu, tedy věcí politiků, jimž je ostatně výzva Za novou Prahu určena.

Autor je pracovníkem URM, tento materiál vyjadřuje pouze jeho osobní názor.

Foto: Tomáš Sklenář

07.02.2011 09:09, Robin Hanus